

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning D(2004) 24253 af 9. november 2004 om nedsættelse af det økonomiske tilskud fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren var blevet bevilliget ved beslutning K(87) 0860 af 30. april 1987 (sag nr. 880 707 P1), annulleres i henhold til artikel 230 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er identiske med dem, der er gjort gældende i sag T-158/07.

Sag anlagt den 9. maj 2007 — Group Lottuss mod KHIM — Ugly (COYOTE UGLY)

(Sag T-161/07)

(2007/C 155/67)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Group Lottuss Corp., SL (Barcelona, Spanien) (ved advokater J. Grau Mora, A. Angulo Lafora, M. Ferrándiz Aven-
daño og J. Arribas García)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design)

Anden part i sagen for appelkammeret: UGLY, INC.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 2. marts 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) annulleres delvis i det omfang, den gav afslag på registrering af EF-varemærke nr. 2 428 795 »COYOTE UGLY« fra GROUP LOTTUSS CORP. SL.
- Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sagsøgeren.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »COYOTE UGLY« (ansøgning nr. 2.428.795) for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 42.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ugly, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærket »COYOTE UGLY« for varer i klasse 14, 16, 21, 25, 32 og 34

samt de uregistrerede velkendte ældre ord- og figurmærker »COYOTE UGLY« for varer og tjenesteydelser i klasse 14, 16, 21, 25, 32, 33, 34, 41 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen, og idet ansøgningen om EF-varemærket afslås for tjenesteydelser i klasse 42.

Appelkammerets afgørelse: Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den forkastede indsigelsen mod »underholdnings-
virksomhed, diskoteker, selskabslokaler« i klasse 41 i registre-
ringsansøgningen, og registreringsansøgningen afslås for disse
tjenesteydelser.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i
forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker.

Sag anlagt den 8. maj 2007 — Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-162/07)

(2007/C 155/68)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Pigasos Alieftiki Naftiki Etairia (Moskhato, Grækenland)
(ved advokat N. Skandamis)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen
for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Rådet for Den Europæiske Union og
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved en række
retsstridige handlinger og undladelser har tilsidesat grund-
læggende fællesskabsretlige principper om ret til frie varebe-
vægelser, økonomisk frihed, princippet om proportionalitet,
om beskyttelse af den berettigede forventning og princippet
om effektiv retsbeskyttelse i forbindelse med fiskeriaktiviteter
i en fiskerizone, som støder op til et tredje land (Tunis) og
transport under toldkontrol af fiskerifangster til Fællesska-
bets toldområde gennem nævnte tredjelands område, hvilket
land er associeret med Fællesskabet (under transit).
- Fællesskabets institutioner pålægges at betale det sagsøgende
selskab 23 608 551 dinarer og et beløb på
(EUR 188 583,18 + 10 806 323,44 + 1 000 000 =
EUR 11 994 906,62 i erstatning i henhold til artikel 235 EF
og artikel 288, stk. 2, EF.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført, at det har lidt økonomisk tab, fordi det ikke til Fællesskabets toldområde kunne indføre varer af fællesskabsoprindelse i forbindelse med dets erhvervsvirksomhed, fordi Fællesskabets institutioner har begået en række retsstridige akter og udvist retsstridig adfærd. Disse fællesskabsinstitutioner er følgende:

- a) EF-Kommissionen, fordi den udstedte forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽¹⁾, som kræver fremlæggelse af fællesskabstold-dokumentet T2M, fuldt udfyldt, som eneste bevis på fællesskabsfiskerifangster, der kan godtgøre retten til frie varebevægelser.
- b) EF-Kommissionen, som på Fællesskabets vegne førte forhandlingerne med Tunis med henblik på oprettelse af associeringsaftalen, og Rådet for Den Europæiske Union, som ratificerede aftalen, fordi begge institutioner ikke traf de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fangster af fællesskabsoprindelse, som strammede fra fællesskabsfiskeriaktiviteter uden for Tunis' søterritorium, ikke blev frataget retten til frie varebevægelser.
- c) EF-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union, fordi de, skønt de er medlemmer af det organ, der kan ændre aftalen, efter sagsøgerens opfattelse undlod at sikre, at der blev taget hensyn til en regulering af spørgsmålet vedrørende ovennævnte særlige fiskeriproblem, skønt de var bekendt med det problem, der var opstået.
- d) EF-Kommissionen, fordi den undlod at udøve den nødvendige kontrol med de græske myndigheder, således som selskabet havde anmodet om.

Desuden har sagsøgeren anført, at nævnte handlinger og undtagelser tilsidesætter trindhøjere retsregler, som er blevet fastsat med henblik på beskyttelsen af private, nemlig følgende:

- a) retten til frie varebevægelser, under hvis udøvelse de administrative formaliteter er processuelle og ikke af materiel karakter
- b) retten til handelsfrihed, hvis udøvelse er påvirket af forbuddet om et alternativt bevis for oprindelse
- c) proportionalitetsprincippet, som ikke er foreneligt med, at der ikke kan fremlægges andet bevis på oprindelse end T2M-dokumentet
- d) princippet om beskyttelse af den berettigede forventning eftersom selskabet, skønt det var en omhyggelig observatør af markedet, led alvorligt tab på grund af det forhold, at det benyttede sig af dets rettigheder under fællesskabsretten
- e) princippet om effektiv retlig beskyttelse, som står i modsætning til den »retsnægtelse«, som de græske, tunesiske myndigheder og fællesskabsmyndighederne udviste over for selskabet.

Sagsøgeren har foruden værdien af den påståede erstatning anført, at den usædvanlige og særlige karakter af den skade, selskabet har lidt, gør det muligt at tildele det en yderligere

erstatning, og er af den opfattelse, at nærværende sags omstændigheder opfylder forudsætningerne for at pålægge Fællesskabet at betale erstatning, selv om der ikke består nogen ulovlighed.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Appel iværksat den 14. maj 2007 af Asa Sundholm til prøvelse af dom afsagt den 1. marts 2007 af Retten for EU-personalesager i sag F-30/05, Sundholm mod Kommissionen

(Sag T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Asa Sundholm (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Anden Afdeling) den 1. marts 2007 i sag F-30/05, Sundholm mod Kommissionen.
- Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold: Kommissionens afgørelse om udfærdigelsen af appellantens karriereudviklingsrapport for bedømmelsesåret 2003 annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans og i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

I appelskriftet har appellant nedlagt påstand om ophævelse af dom afsagt af Retten for EU-personalesager, hvorved denne frifandt Kommissionen for appellantens påstand om annullation af hendes karriereudviklingsrapport for perioden fra 1. januar til 31. december 2003.

Til støtte for søgsmålet har appellant gjort gældende, at EU-personaleretten har begået en retlig fejl ved ikke at tage anbringendet om tilsidesættelse af retten til kontradiktion til følge.